

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201478
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2319201478.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX/XX, E., proti žalovanej: F. C., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/X, H., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 10C/15/2019-279 zo dňa 12. mája 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í a v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom určil predmet vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí: Aktíva: rodinný dom

a/ Rodinný dom so súpisným číslom XXXX stojaci na pozemku s parcelným číslo 469/4 registra „C“, pozemok parc. č. 469/1 registra „C“ o výmere 824 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoria a pozemok parc. č. 469/4 registra „C“ o rozlohe 180 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoria, spoločne zapísané na Liste vlastníctva č. XXXX vedenom príslušným okresným úradom - katastrálnym odborom pre katastrálne územie C., obec C., okres Galanta v hodnote 191.000,- eur.

b/ príjazdová cesta

Spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku na pozemku parc. č. 469/3, reg. „C“ o výmere 229 m², druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúci sa v k. ú. C., okres Galanta, obec C., vedený príslušným okresným úradom, katastrálnym odborom na LV. č. XXX v hodnote 4.007,50,- eur.

c/ zariadenie rodinného domu

záhradný slnečník čiernej farby s priemerom 3 m (1 ks)

záhradný nábytok (kresla 10 ks: 6 ks tyrkysovej farby + 4 ks čiernej farby) a stôl bielej farby (1ks)

záhradný plastový box čiernej farby (1 ks)

záhradný sušiac na prádlo s priemerom 3 m značky LEIFHEIT (1 ks)

dámsky a pánsky bicykel značky Kelly's čierno-modrej farby (1 ks + 1 ks)

záhradná elektrická zelená kosačka značky BOSCH s 2 akumulátormi (1 ks)

záhradný elektrický vertikutátor šedej farby značky AL-KO (1 ks)

automatická závlaha na záhony a trávnik (set: čerpadlo, vodáreň, čerpadlo a počítač)

wapka žltej farby značky KARCHER (1 ks)

rôzne náradie z garáže (šróbováky, kľúče, kladivá, vŕtačka, búracie kladivo, uťahovačka, karbobrúska,atď)

detská outdoorová trampolína (1 ks) - záhradný drevený detský domček so šmykľavkou a pieskoviskom (1 ks)

Spálňa:

hnedá látková manželská posteľ (zakúpená v Mobel Hoff BA) s matracmi Dormeo (1 ks)

nočné stolíky z dubovej dyhy z IKEA (2 ks)

sušič na vlasy (1 ks)

digitálna váha (1 ks)

Orbitrek fitness (1 ks)

Hosťovská izba:

IKEA rozkladací biely látkový gauč (1 ks)

IKEA čierny lesklý písací stolík (1 ks)

IKEA biela otočná stolička (1 ks)

IKEA biely lesklý TV stolík/komoda (1 ks)

IKEA zrkadlo (1 ks)

XBOX 360 čiernej farby (1 ks)

notebook ASUS (1 ks)

42" Philips TV (1 ks)

Detská izba:

detská poschodová masívna drevená posteľ s matracom (1 ks)

detský zelený písací nastaviteľný "rastúci" stolík (1 ks)

detská zelená otočná "rastúca" stolička (1 ks)

knihovňa (1 ks)

biele IKEA komody (3 ks)

zelený TÚLI vak (1 ks)

Kuchyňa a jedáleň:

kávovar ručný pákový nerezový Catler (1 ks)

mixér oranžový Tefal (1 ks)

rôzne zariadenie kuchynskej linky (príbor, hrnce, tanier, misky, ...)

jedálenský stôl bielej farby (1 ks)

jedálenské kožené biele stoličky (6 ks)

Obývačka:

hnedá sedacia látková súprava (1 ks)

konferenčný biely lesklý stolík (1 ks)

TV biely lesklý stolík (1 ks)

55" TV Blaupunkt (1 ks)

Práčovňa:

práčka (1 ks) a sušička (1 ks), obe značky Bosch

vysávač Philips (1 ks)

regálový systém IKEA (2 ks), v zostatkovej súhrnnej hodnote 2.000,- eur.

d/, osobné motorové vozidlo

Automobil značky KIA Ceed Sporty Wagon, 1.4 VCCT, EČV: I., v zostatkovej hodnote 10.000,- eur

Pasíva:

a) Hypotekárny úver J., a.s.

Hypotekárny úver J. K. D., a. s., č. zmluvy 090086 ku mesiacu január 2022 v zostatkovej výške: - 73.596,33,- eur

b/ Spotrebný úver L. k dňu 7.1.2017 (splatený): 0,- eur

sumy použité na splátky hypotekárneho úveru v J., a. s. vo výške 9.895,- eur,

splátky hypotekárneho úveru vo L., M. vo výške 3.481,27 eur, finančné prostriedky na platby plynu pre SPP vo výške 599,37 eur a elektriny pre ZSE vo výške 1.123,35 eur z finančných prostriedkov žalobcu do spoločného bezpodielového spoluvlastníctva manželov 20.000,- eur použitých do spoločného bezpodielového spoluvlastníctva manželov z finančných prostriedkov žalovanej; II. výrokom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal:

a/rodinný dom

Rodinný dom so súpisným číslom XXXX stojaci na pozemku s parcelným číslom 469/4 registra „C“, pozemok parc. č. 469/1 registra „C“ o výmere 824 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoria a pozemok parc. č. 469/4 registra „C“ o rozlohe 180 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoria, spoločne zapísané na Liste vlastníctva č. XXXX vedenom príslušným okresným úradom - katastrálnym odborom pre katastrálne územie C., obec C., okres Galanta v hodnote 191.000,- eur.

b/ príjazdová cesta

Spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku na pozemku parc. č. 469/3, reg. „C“ o výmere 229 m², druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúci sa v k. ú. C., okres Galanta, obec C., vedený príslušným okresným úradom, katastrálnym odborom na LV. č. XXX v hodnote 4.007,50,- eur s tým, že žalobca preberá na seba povinnosť vyplatenia hypotekárneho úveru v J., M. číslo zmluvy 090086 vo

výške 73.596,33 eur, spotrebného úveru vo L., M. vo výške 0,- eur; III. výrokom prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej:

a/ osobné motorové vozidlo

Automobil značky KIA Ceed Sporty Wagon, VCCT, EČV: I., v zostatkovej hodnote 10.000,- eur

b/ zariadenie rodinného domu

záhradný slnečník čiernej farby s priemerom 3 m (1 ks)

záhradný nábytok (kresla 10 ks: 6 ks tyrkysovej farby + 4 ks čiernej farby) a stôl bielej farby (1ks)

záhradný plastový box čiernej farby (1 ks)

záhradný sušiac na prádlo s priemerom 3 m značky LEIFHEIT (1 ks)

dámsky a pánsky bicykel značky Kelly's čierno-modrej farby (1 ks + 1 ks)

záhradná elektrická zelená kosačka značky BOSCH s 2 akumulátormi (1 ks)

záhradný elektrický vertikutátor šedej farby značky AL-KO (1 ks)

automatická závlaha na záhony a trávnik (set: čerpadlo, vodáreň, čerpadlo a počítač)

wapka žltej farby značky KARCHER (1 ks)

rôzne náradie z garáže (šrôbováky, kľúče, kladivá, vŕtačka, búracie kladivo, uťahovačka, karbobrúska, atď)

detská outdoorová trampolína (1 ks)

záhradný drevený detský domček so šmykľavkou a pieskoviskom (1 ks)

Spálňa:

hnedá látková manželská posteľ (zakúpená v Mobel Hoff BA) s matracmi Dormeo (1 ks)

nočné stolíky z dubovej dyhy z IKEA (2 ks)

sušič na vlasy (1 ks)

digitálna váha (1 ks)

Orbitrek fitness (1 ks)

Hosťovská izba:

IKEA rozkladací biely látkový gauč (1 ks)

IKEA čierny lesklý písací stolík (1 ks)

IKEA biela otočná stolička (1 ks)

IKEA biely lesklý TV stolík/komoda (1 ks)

IKEA zrkadlo (1 ks)

XBOX 360 čiernej farby (1 ks)

notebook ASUS (1 ks)

42" Philips TV (1 ks)

Detská izba:

detská poschodová masívna drevená posteľ s matracom (1 ks)

detský zelený písací nastaviteľný "rastúci" stolík (1 ks)

detská zelená otočná "rastúca" stolička (1 ks)

knihovňa (1 ks)

biele IKEA komody (3 ks)

zelený TÚLI vak (1 ks)

Kuchyňa a jedáleň:

kávovar ručný pákový nerezový Catler (1 ks)

mixér oranžový Tefal (1 ks)

rôzne zariadenie kuchynskej linky (príbor, hrnce, tanier, misy, ...)

jedálenský stôl bielej farby (1 ks)

jedálenské kožené biele stoličky (6 ks)

Obývačka:

hnedá sedacia látková súprava (1 ks)

konferenčný biely lesklý stolík (1 ks)

TV biely lesklý stolík (1 ks)

55" TV Blaupunkt (1 ks)

Práčovňa:

práčka (1 ks) a sušička (1 ks), obe značky Bosch

vysávač Philips (1 ks)

regálový systém IKEA (2 ks)

v zostatkovej súhrnnej hodnote 2.000,- eur; IV. výrokom zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej vyrovnávací podiel vo výške 120.312,18 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku; V. výrokom žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania; VI. výrokom uložil žalobcovi a žalovanej povinnosť

zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok na účet okresného súdu vo výške 8.871,06 eur s tým, že zaplatením jednej zo strán zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhej strany, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj „Občiansky zákonník“), s poukazom na procesné ustanovenia § 232 ods. 1, 2, 3, § 251, § 255 zákona č. 160/2015 Z. z Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej aj CSP“), § 2 ods. 1 písm. b), § 6 ods. 1 veta prvá, § 7 ods. 8, položky 6 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku a výpis z registra trestov.

3. Vychádzal zo skutkových zistení, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu č. k. 8P/44/2016-34 zo dňa 20.12.2016 (právoplatný dňa 7.1.2017). Na objednávku žalobcu znalec vypracoval znalecký posudok č. 154/2018, pričom ohodnotil všeobecnú cenu nehnuteľnosti v sume 191.000,- eur. Dňa 14.11.2008 strany sporu s J. a.s. uzavreli zmluvu o poskytnutí úveru č. 090086 vo výške 4.500.000,- Sk (149.372,63 eur). Banka potvrdila zostatok úveru 96.065,20 eur. Žalobca so svojim bratom A. B. C. uzatvorili ako kupujúci s predávajúcimi N. M. D. O. P., Q. Q., O. P. a N. A. D., O. P. kúpnu zmluvu dňa 17.12.2007, v zmysle ktorej predávajúci predali svoj spoluvlastnícky podiel kupujúcim za dohodnutú cenu 400.000,- Sk. Predmetom prevodu boli pozemky zapísané na LV č. XXX, parcela č. 470, zastavané plochy a nádvoria o výmere 115 m² v podieloch 1/8-iny a 3/16-in na LV č. XXX, parcela č. 741 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 91 m² a na LV č. XXX parcela č. 468 - záhrada o výmere 507 m². Žalobca dokladom o pohybe na účte H. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 25.5.2018 (čl. 51) preukazoval platenie platieb za plyn, elektrinu, splátky za hypotekárny úver a spotrebný úver vedený vo L. D. M. spolu aj s účtom vedeným vo L. D.. Inzerátmi realitných kancelárií (na čl. 93-100) preukazoval žalobca výšku prenájmu za porovnateľný bungalov nachádzajúci sa v Q. H. vo výške 950,- eur mesačne, trojizbového rodinného domu v P. vo výške 650,- eur, štvorizbových rodinných domov nachádzajúcich sa v B. vo výške 1.500,- eur a štvorizbovej novostavby nachádzajúcej sa na P. L. I. vo výške 1.000,- eur. Dňa 10.6.2016 žalobca uzavrel nájomnú zmluvu s prenajímateľom A. N. P. za účelom nájmu bytu, s dohodnutým nájomom 650,- eur mesačne (vrátane platieb spojených s užívaním bytu).

4. Z vykonaného dokazovania právne uzavrel, že predmet BSM tvoria nehnuteľné veci, hnutel'né veci, motorové vozidlo zn. Kia Ceed Sporty Wagon, pasíva - hypotekárny úver J., a. s., spotrebný úver L., M. a finančné prostriedky, ktoré žalobca zaplatil zo svojich finančných prostriedkov do BSM. Žalovaná súhlasila s predmetom BSM označených nehnuteľností, príjazdovej cesty, zariadenia rodinného domu a ich cien, osobného motorového vozidla, ďalej súhlasila s tým, že sa má podieľať na platbe spoločného úveru a energií. Ohľadne údržby a opravách rodinného domu, na ktorej by sa mal žalobca podieľať, žiadnu špecifikáciu ani ohľadom hnutel'ných vecí nepredložila. Žalovaná poprela, že by pozemok bol zakúpený z finančných prostriedkov žalobcu, ktoré mal pred uzavretím manželstva. Uplatnila si finančný obnos vo výške 20.000,- eur, ktoré vložila do spoločného majetku jej matka v mesiaci 6/2011 na účet, ktorý užíval výlučne žalobca z dôvodu, že jej umožnila bývať v jej byte, patriaceho do jej výlučného vlastníctva s tým, že peniaze boli investované do rodinného domu. Žalobca tvrdenie žalobkyne nerozporoval v zmysle § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Okresnému súdu žalobca nepredložil vlastné tvrdenia o predmetnej skutkovej okolnosti. Svedok A. B. C. (brat žalobcu) na pojednávaní potvrdil, že so žalobcom na jednej strane ako kupujúci uzavreli s predávajúcimi kúpnu zmluvu (pozemok), v zmysle ktorej kúpili za 900.000,- Sk (29.742,23 eur). Po kúpe pozemku geodet vymeral pozemok na dve časti, z ktorej celkovej výmery boli odobraté 2 á na výstavbu príjazdovej cesty. Svedok nevedel uviesť, či finančný obnos zo strany žalobcu použitý na kúpu pozemku pochádzal zo spoločných peňazí alebo výlučných peňazí patriacich žalobcovi. D. L., M. oznámila, že výpis z účtu z roku 2007 nemôže zaslať z dôvodu, že ich archivuje iba 10 rokov. Okresný súd mal za to, že pokiaľ žalobca tvrdil, že finančné prostriedky na kúpu pozemku zaplatil z vlastných finančných prostriedkov a žalovaná účinne poprela jeho tvrdenie, dôkazné bremeno zaťažilo žalobcu, ktorý výsluchom svedka nepreukázal, že finančné prostriedky tvorili jeho vlastníctvo a boli použité na kúpu pozemku. Žalovaná rozporovala tvrdenie žalobcu, že pozemok bol kupovaný krátko po uzavretí manželstva, a teda pre krátkosť trvania manželstva strany nemohli mať spoločné peniaze, keď tvrdila, že so žalobcom žila v spoločnej domácnosti od roku 2002 s tým, že využívala účet žalobcu, ktorý mal založený v banke a kúpna cena bola vyplatená z úveru, ktorý poskytla VÚB, a. s. V tomto smere okresný súd poukázal na R 42/72, podľa ktorého, pokiaľ k nadobudnutiu veci vedľa vlastných prostriedkov, toho ktorého manžela sa použila, čo len časť prostriedkov spoločných, stáva sa nadobudnutá vec v celom rozsahu súčasťou BSM, a to bez ohľadu na rozsah prostriedkov použitých v BSM. Žalobca si uplatnil nájomné

za prenájom nehnuteľnosti za obdobie 1/2017-1/2022 v polovici za výhradné užívanie nehnuteľnosti žalovanou. Podľa názoru okresného súdu žalobca na tieto nároky nemá v konaní o vyporiadanie BSM nárok. Čo sa týka uplatneného nájomného za výhradné užívanie nehnuteľnosti žalovanou, žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré si môže uplatniť samostatnou žalobou (poukaz na rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo/2616/99). Za uplatnené obdobie po zániku manželstva tento nárok nie je možné priznať aj z dôvodu, že zánikom manželstva zaniklo aj BSM. Tento právny názor platí aj pri uplatnenom nároku možného nájomného za prenájom nehnuteľnosti. Okresný súd dal do pozornosti § 145 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v prípade nájmu nehnuteľnosti by žalobca potreboval súhlas žalovanej z dôvodu, že sa nejedná o bežnú vec a vzhľadom na rozvedených manželov, pričom žalobca opustil spoločnú domácnosť ešte pred rozvodom manželstva, okresný súd si nevie predstaviť, že by žalovaná za tejto situácii umožnila žalobcovi prenajať nehnuteľnosť. Okrem toho žalobca v konaní ani netvrdil, že by mal plán nehnuteľnosť dať do nájmu.

5. Okresný súd do masy BSM určil rodinný dom v cene 191.000,- eur, príjazdovú cestu v cene 4.007,50 eur, zariadenie rodinného domu v cene 2.000 eur, osobné motorové vozidlo v cene 10.000 eur, pasíva - hypotekárny úver J., a s. v zostatkovej výške 73.596,33 eur, spotrebný úver L., a s. v zostatkovej výške 0 eur, čiastky, ktoré žalobca dal zo spoločného majetku do BSM - finančné prostriedky na splátky hypotekárneho úveru J. vo výške 9.895 eur, spotrebného úveru vo L., M. vo výške 3.481,27 eur, finančné prostriedky na platby plynu SPP vo výške 599,37 eur, elektriny ZSE vo výške 1.123,35 eur a sumu 20.000,- eur poskytnutú žalovanou do spoločného majetku.

6. Žalobcovi do jeho výlučného vlastníctva prikázal rodinný dom v hodnote 191.000,- eur, príjazdovú cestu v cene 4.007,50 eur, čo spolu činí 195.007,50 eur a žalovanej zariadenie rodinného domu v cene 2.000 eur a osobné motorové vozidlo v cene 10.000 eur, čo spolu činí 12.000 eur. To znamená, že žalobca dostal viac o 183.007,50 eur. Z tejto sumy okresný súd odpočítal zostatok hypotekárneho úveru vo výške 73.596,33 eur, čo činí 115.411,17 - 15.098,99 eur (sumu, ktorú vložil žalobca zo svojich finančných prostriedkov do spoločného majetku) = 100.312,18 eur + 20 000 eur (sumu, ktorú vložila do spoločného majetku žalovaná) = 120.312,18 eur, ktorá suma tvorí vyrovnávací podiel pre žalovanú z titulu vyporiadania BSM, ktorú je žalobca povinný žalovanej zaplatiť.

7. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca mal čiastočný úspech v konaní v rozsahu 56 % trov konania podľa pomeru úspechu a neúspechu v konaní (88-12=56). Celkový predmet konania bol vo výške 295.702,- eur a žalobca bol úspešný vo výške 260.764,74 eur (295.702 – 20.000 – 14.937,26).

8. Podľa zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov č. 71/1992 Zb., Položky 6 písm. b/ za vyporiadanie BSM manželov sa platí súdny poplatok z predmetu konania (295.702), ak sa skončilo konanie rozsudkom 3 % (295.702,- x 3 % = 8.871,06). Okresný súd zaviazal žalobcu a žalovanú zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM vo výške 8.871,- eur spoločne a nerozdielne na účet okresného súdu.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmeniť tak, že žalobca nadobudne do výlučného vlastníctva: vlastnícky podiel 1/1 nehnuteľností špecifikovaných ako: Rodinný dom so súpisným číslom XXXX stojaci na pozemku s parcelným číslo 469/4 registra „C“, pozemok parc. č. 469/1 registra „C“ o výmere 824 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoria a pozemok parc. č. 469/4 registra „C“ o rozlohe 180 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoria spoločne zapísané na Liste vlastníctva č. XXXX vedenom príslušným okresným úradom - katastrálnym odborom pre katastrálne územie C., obec C., okres Galanta; Spoluvlastnícky podiel 1/2 vzhľadom k celku na pozemku parc. č. 469/3, reg. „C“ o výmere 229 m², druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria, nachádzajúci sa v k. ú. C., okres Galanta, obec C., vedený príslušným okresným úradom, katastrálnym odborom na LV. č. XXX. Žalobca prevezme záväzky: Hypotekárny úver poskytnutý J. K. D., a s., č. zmluvy 090086, v zostatkovej hodnote 73.596,33 eur. Žalovaná nadobudne do výlučného vlastníctva: zariadenie rodinného domu v celkovej hodnote 2.000,- eur a automobil značky KIA Cee'd Sporty Wagon, 1.4 VCCT, EČV: I. v hodnote 10.000,- eur. Žalobca je povinný uhradiť exmanželke finančné vyrovanie vo výške 2.191,- eur a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že rozhodnutie považuje za arbitrárne a nepreskúmateľné, keď

okresný súd porušil právo žalobcu, tým že sa nevyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní a nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie. Z vyjadrení žalovanej možno konštatovať, že v návrhu žalobcu na vyporiadanie rozporovala skutočnosť, že žalobca neuhradil kúpnu cenu za pozemok, na ktorom stojí RD zo svojich finančných prostriedkov, ale zo spoločných prostriedkov, konkrétne z úveru vo L., a. s. Zároveň si žalobkyňa uplatnila sumu vo výške 20.000,- eur ako jej do spoločného BSM (ako je uvedené v zápisnici o pojednávaní zo dňa 28.9.2020 „V mesiaci jún 2011 mi moja matka na nás účet, ktorý užíval výlučne žalobca poskytla 20.000,- eur, pretože som jej umožnila bývať v mojom byte, ktorý patrí do môjho osobného vlastníctva. Tieto peniaze boli investované do nášho rodinného domu.“). Okresný súd bez akéhokoľvek ďalšieho dokazovania rozhodol o tom, že suma 20.000,- eur bola vkladom žalovanej do BSM, keď v odôvodnení konštatuje, že žalobca toto tvrdenie nerozporoval v zmysle § 151 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, s čím nesúhlasí. Poukázal na to, že ani v jednom z podaní žalobca neuvádzal, t. j. neakceptoval skutočnosť, že suma 20.000,- eur patrí do masy BSM ako vklad žalovanej. Žalovaná svoje tvrdenie o vklade sumy 20.000,- eur nijakým spôsobom nepreukázala. Naopak jej tvrdenie, že sumu 20.000,- eur vložila jej mama na účet, ktorý užíval výlučne žalobca je v priamom rozpore s tvrdením žalobkyne. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 7.10.2021 vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že pozemok pod RD kúpil z vlastných finančných prostriedkov uviedla: „Je pravdou, že v r. 2007 som žalobcom uzatvorila manželstvo, ale od r. 2002 sme žili v spoločnej domácnosti a ja som využívala účet žalobcu, ktorý mal založený v banke.“ Žalovaná na jednej strane tvrdí, že prostriedky na kúpu pozemku pod RD boli použité zo spoločného úveru vo L., a.s. a v tejto súvislosti konštatuje, že so žalobcom žila v spoločnej domácnosti od roku 2002, a že využívala spoločný účet, na druhej strane tvrdí, že jej matka vložila 20.000,- eur na účet, ktorý „výlučne využíval“ žalobca. S takýmito rozdielnymi tvrdeniami žalovanej sa Okresný súd nijako nevyporiadal. Z tvrdení žalovanej nie je zrejmé, či táto suma predstavovala dar matky dcére, alebo nájomné (ako platba za užívanie bytu žalovanej). Táto skutočnosť je pritom rozhodujúca pre určenie masy BSM, pretože ak by bola suma 20.000,- eur darom, potom by sa táto suma považovala za sumu, ktorá do BSM nepatrí, ak by však táto suma bola platba za užívanie bytu – nájomné, v takom prípade by táto suma predstavovala spoločný príjem domácnosti. Žalovaná tvrdením o vklade sumy vo výške 20.000,- eur jej matkou na účet žalobcu neuniesla dôkazné bremeno – táto skutočnosť nebola v konaní nijako preukázaná. Od žalobcu nie je možné objektívne požadovať predloženie výpisov z účtov z banky, tak ako to v konaní požadovala žalovaná, nakoľko aj v odpovedi L. a. s. na vyžiadanie výpisov z účtu je uvedené, že ich banka archivuje 10 rokov. Poukázal na rozdielne hodnotenie dôkazov okresným súdom, kedy okresnému súdu stačilo tvrdenie žalovanej, že jej matka vložila v roku 2011 na účet žalobcu sumu 20.000,- eur a podľa žalovanej boli tieto prostriedky použité na rodinný dom, pričom žalovaná svoje tvrdenie počas celého konania nijako nepodložila dôkazmi a naopak žalobca v konaní tvrdil, že pozemok pod rodinný dom kúpil za 14.937,26 eur, so svojich finančných prostriedkov, pričom toto svoje tvrdenie podložil listinnými dôkazmi a výpoveďou svedka, čo okresný súd nesprávne vyhodnotil a sumu 14.937,26 eur (450.000 Sk) neuznal ako vklad žalobcu do spoločného majetku exmanželov. Ak pristúpime na odôvodnenie okresného súdu, že žalobca nerozporoval nárok žalovanej na sumu 20.000,- eur, a z tohto dôvodu okresný súd priznal žalovanej túto sumu ako jej vklad do spoločného majetku, tak z rovnakého dôvodu by mal okresný súd priznať nárok žalobcu na polovicu nájomného za výhradné užívanie nehnuteľností exmanželkou, ktoré si žalobca uplatňuje od januára 2017. Nárok na polovicu nájomného za výhradné užívanie nehnuteľností manželkou žalobca v konaní priebežne aktualizoval a v záverečnom vyjadrení žalobcu zo dňa 24.1.2022 žalobca vyčíslil tento nárok k 1/2022 na sumu 37.496,73 eur. Žalovaná počas celého konania ani raz nenamietala vyššie uvedený nárok žalobcu. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2616/99 odkazuje žalobcu, aby si svoj nárok na uplatnil v inom konaní. Pričom si žalobca riadne odôvodnil a uplatnil svoj nárok v konaní o vyporiadaní BSM v zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR. Žalobca požadoval polovicu z položky „nájom“ ako kompenzáciu titulom ušlého nájomného za nemožnosť užívania nehnuteľností patriacich do BSM. Žalobca si nechal vypracovať odborné vyjadrenie realitnej kancelárie, ktorá vyčíslila nájomné za obdobie 1/2017 až 1/2022 na celkovú sumu vo výške 74.993,46 eur, pričom žalobcovi vzniká nárok na polovicu z tejto sumy, t. j. 37.496,73. Táto suma ani dôvod vzniku nároku nebol zo strany žalovanej nijako napadnutý, hoci bola žalovaná právne zastúpená. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí odkazuje žalobcu na ustanovenie § 145 Občianskeho zákonníka, kde konštatuje, že žalobca by na prenájom nehnuteľnosti potreboval súhlas žalovanej čo si okresný súd nevie predstaviť. Takéto odôvodnenie a úvahy okresného súdu sú nad rámec vykonaného dokazovania, sú to nepodložené domnienky a nemožno ich akceptovať. Pred pojednávaním v rámci neformálnej komunikácie odporučil sudca žalobcovi uplatniť si nárok z bezdôvodného obohatenia v konaní o vyporiadaní BSM. Na základe tejto komunikácie, ako aj z dôvodu hospodárnosti sa žalobca rozhodol stiahnuť žalobu o zaplatenie

13.500,- eur (konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 8C/47/2018) a tento nárok si žalobca uplatnil v konaní o vyporiadaní BSM a to návrhom na doplnenie žaloby o vyporiadenie BSM /návrh na pripustenie zmeny petitu zo dňa 28.5.2019. Okresný súd odkázaním žalobcu na ďalšie konanie vo veci uplatnenia si nároku za užívanie nehnuteľností žalovanej nad rámec jej podielu považuje žalobca za denegatio iustitiae – odopretie spravodlivosti.

10. Okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že do masy BSM patria aktíva: rodinný dom v cene 191.000,- eur, príjazdová cesta v cene 4.007,50 eur, zariadenie rodinného domu v cene 2.000,- eur, osobné motorové vozidlo v cene 10.000,- eur, pasíva: hypotekárny úver J. vo výške 9.895,- eur, spotrebný úver vo L. vo výške 3.481,27 eur, finančné prostriedky na platby plynu SPP vo výške 599,37 eur, elektriny ZSE vo výške 1.123,35 eur a sumu 20.000,- eur poskytnutú žalovanou do spoločného majetku. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalovaná do spoločného majetku vložila sumu 20.000,- eur a zároveň žalovaná nerozporovala nárok žalobcu na kompenzáciu titulom ušlého nájomného za nemožnosť užívania nehnuteľností patriacich do BSM vo výške 37.496,73 eur. Pozemok pod rodinným domom uhradil žalobca zo svojich finančných prostriedkov a výpoveď žalovanej vo veci dispozície s jeho účtom považuje za nedôveryhodnú.

11. Žalobca rozporuje masu BSM určenú okresným súdom ako aj výpočet vyrovnacieho podielu, ktorý je chybný, keď v odseku 33 odôvodnenia napadnutého rozsudku nesprávne aplikoval normu. Okresný súd určil vyrovnací podiel pre žalovanú vo výške 120.312,18 eur. Pričom žalobca poukázal aj na to, že matematické chyby sú badateľné aj vo výpočte vyporiadacieho podielu (nesprávne sčítanie/odčítanie, nerozdelenie hodnoty masy BSM dvomi, keďže podiely manželov sú 50 %). V prípade, že by masa BSM bola tvorená, tak ako ju určil okresný súd mal byť vyrovnací podiel pre manželku vo výške 57.156,09 eur (aktíva – pasíva – čo dal do spoločne žalobca - čo dala do spoločného žalobkyňa, takto vypočítaná suma tvorí masu BSM, t. j. /207.007,50 – 73.596,33 – 15.098,99 – 20.000/ = 98.312,18 eur. Z dôvodu, že obaja manželia majú nárok na polovicu majetku, masa BSM sa vydeli dvoma, t.j. $98.312,18 : 2 = 49.156,09$ eur. Keďže okresný súd žalovanej priznal vklad do BSM vo výške 20.000,- jej vyrovnací podiel je $49.156,09 + 20.000 = 69.156,09$ eur. Na záver je potrebné odčítať hodnotu vecí prikázaných žalovanej vo výške 12.000,- eur, t. j. $69.156,09 - 12.000 = 57.156,09$ eur.

12. Poukázal na odsek 38 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd odôvodňuje rozhodnutie o nepriznaní trov konania, ani jednej strane konania, keďže žalobca bol v konaní čiastočne úspešný a to vo výške 56 %, pričom nie je zrejmé ako dospel k výpočtu úspechu žalobcu ako rozdiel sumy 88-12. Z uvedeného nie je zrejmé čo znamená číslo 88 a čo znamená číslo 12. Avšak z uvedeného je zrejmé, že výsledok odčítania 88-12 je 76. Žalobca rozhodnutie okresného súdu o nepriznaní trov považuje za nedostatočne odôvodnené a v rozpore s § 255 ods. 1 CSP. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé ako okresný súd dospel k hodnote sporu vo výške 295.702,- eur, podľa ktorého následne vypočítal súdny poplatok. Z tohto dôvodu považuje žalobca aj VI. výrok za nepreskúmateľný a arbitrárny. K odvolaniu pripojil žalobu zo dňa 5.10.2018, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplata sumy 13.500,- eur, Zápisnicu o pojednávaní zo dňa 23.5.2019 vo veci sp. zn. 8C/47/2018, uznesenie okresného súdu č. k. 8C/47/2018-119 zo dňa 23.5.2019.

13. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu uviedla (27.6.2022), že napadnutý rozsudok je vecne správny, navrhuje ho potvrdiť. Žalovaná sa zúčastnila aj na predmediačnom stretnutí s mediátorkou p. O. R. v júli 2019 v Bratislave. Mediátorka po stretnutí tlmočila exmanželovi /žalobcovi/ jej záujem o mimosúdnu dohodu, rovnako sa vyjadrila vo svojej písomnej odpovedi 23.8.2021 mediátorovi p. G. S.. Má za to, že oslovovanie mediátorov bolo zo strany žalobcu len účelové. Ďalším dôkazom je aj súhlas s predajom spoločnej nehnuteľnosti (rodinného domu) navrhnutým právnym zástupcom žalobcu v prítomnosti žalobcu a právnej zástupkyne žalovanej tesne pred pojednávaním 28.9.2020, v vzápätí žalobca trval na súdnom pojednávaní. Aj tak žalovaná pokračovala v komunikácii ohľadom predaja domu prostredníctvom spoločne zvolenej realitnej kancelárie za sumu 200.000,- eur, po odrátaní zbytku hypotekárneho úveru čiastku navrhovala rozdeliť 1 s tým, že ostatné finančné položky sa vzájomne zúčtujú a tým pádom vynulujú (požiadavky žalobcu pozemok, preplatenie úverov...a požiadavka žalovanej 20.000,- eur) a hnutelné veci sa rozdelia podľa toho, kto si čo bude chcieť ponechať. Žalobca tento návrh odmietol. Napriek tomu žalobca oslovil realitnú kanceláriu bez vedomia žalovanej. Žalovaná sa realitnej makléрке vyjadrila, že s predajom súhlasí, avšak najprv treba doriešiť rozdelenie financií a ak príde k dohode, bude žalovaná realitnú makléрку kontaktovať. Nesúhlas s návrhom žalobcu nemožno považovať za negatívny alebo pasívny postoj, rovnako nemožno považovať

za takýto postoj nereagovanie na písomné podania žalobcu, práve naopak, nerozporovanie požiadaviek žalobcu. Žalovaná zotrvala v rodinnom dome na žiadosť žalobcu kvôli návšteve ZŠ spoločným maloletým synom v Šoporni, kde sa nachádza aj nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vyporiadania BSM. Ak by išlo o problémy s platením nákladov, žalobca by súhlasil s požiadavkou žalovanej o prepis zmlúv s dodávateľmi energií a vody, na ktoré postačuje zaslať vyplnený formulár mailom, toto však niekoľko rokov odmietal, tak ako odmietal posielat' potvrdenie o zaplatení platieb vyššie uvedeným spoločnostiam ako aj vyúčtovacie faktúry s preplatkami a nedoplatkami či zmenenými preddávkami platieb. Žalobca odmietol prepísať energie a vo februári 2019 neoznámil nedoplatok a ani nezaplatil nedoplatok hoci žalovaná tieto peniaze žalobcovi poslala na účet a spoločnosť SPP pristúpila k prerušeniu dodávky plynu a žalovaná musela znovu celú čiastku vrátane poplatku za znovupripojenie zaplatiť na účet SPP. Žalobca potvrdenie o platiach ako aj zasielanie vyúčtovacích faktúr zasielať odmietol a v októbri 2020 pristúpil svojvoľne k zrušeniu dodávateľských zmlúv s SPP a ZSE, čo znamenalo nielen prerušenie dodávok ale aj odpojenie od energií. Žalovaná musela čakať na samotné odpojenie a až potom mohla požiadať o znovu pripojenie, čo v prípade spoločnosti SPP trvalo 4 týždne. Žalobca pokračoval vo svojom správaní aj v roku 2022, keď vo februári požiadal spoločnosť ZSVS o prerušenie dodávok vody i keď žalovaná platby za dodávku vody uhradila priamo spoločnosti ZSVS, prerušenie dodávky trvá do dnes. Nakoľko sa nejednalo o odpojenie, žalovaný tým dostal žalobca do neriešiteľnej situácie, nakoľko ZSVS nemôže uzatvárať novú zmluvu, kým nie je zrušená pôvodná alebo nepríde k prepisu na iného odberateľa. Prepis na meno žalovanej však žalobca znovu odmietol. Žalovaná býva v nehnuteľnosti s maloletým školopovinným dieťaťom, ktoré z dôvodu nedostatku pitnej vody muselo bývať u svojej starej mamy (matky žalovanej) v Seredi, čo si vyžadovalo cestovanie do školy buď autobusom alebo autom matkou t.j. žalovanou. Je zrejmé, že žalovanej užívanie nehnuteľnosti sa neďá považovať za také, ktoré by sa mohlo označiť ako vyhovujúce v zmysle zneužívajúce a aj dokazuje, že jej užívanie nehnuteľnosti nie je bezplatné. V sumári platieb doručenej na okresný súd žalobcom, sú uvedené nepravdivé údaje, ktorý nezahŕňa preplatky a ráta platby aj za mesiace v mesiaci vyúčtovania, v ktorom dodávateľia energií spotrebu nefakturujú a neráta platby, ktoré žalovaná posielala na účet dodávateľom a ktoré žalobcovi oznamovala. Žalovaná rozporovala prostriedky, ktoré podľa tvrdenia žalobcu vynaložil z prostriedkov, ktorými údajne disponoval pred vstupom do manželstva t.j. pred 25.8.2007 a tvrdila, že prostriedky na kúpu pozemkov boli financované z úveru v banke L. a požiadala okresný súd o vyžiadane výpisov z účtov /úverového aj bežného účtu/ ako dôkaz, nakoľko majiteľom účtov bol žalobca a žalovanej by banka výpisy nepredložila. Sudkyňa na pojednávaní 7.10.2020 oznámila, že podľa vyjadrenia banky nedisponujú výpismi staršími ako 10 rokov. Dôkazné bremeno v tomto prípade niesol žalobca, ktorý výpis účelovo zatajil v snahe obohatiť sa na úkor žalovanej. Vyjadrenie žalobcu vo svojom odvolaní o predložení listinných dôkazov o disponibilných prostriedkoch ako aj dôkaz vo forme svedeckej výpovede je nepravdivé tvrdenie, nakoľko zmluva o pozemok a ani prevzatie peňazí, ktoré doplnil žalobca neskôr nedokazujú, že pred 25.8.2007 disponoval finančnými prostriedkami vo výške 14.937,26 eur a nepotvrdil to ani svedok, ktorý povedal, že nevie odkiaľ jeho brat mal finančné prostriedky, potvrdil však, že vedel, že kúpa sa uskutočnila v čase manželského zväzku žalobcu a žalovanej. Výpis z účtu (Príloha č. 11 a č. 12) dokazuje, že kúpa pozemku bola financovaná z úverových prostriedkov a následných ostatných príjmov v danom mesiaci, ktoré okrem prevodu z úverového účtu boli mzda žalobcu a rodičovský príspevok žalovanej (za spoločné dieťa so žalobcom, toho času vo veku 1 rok a 4 mesiace). Kúpa pozemku bola realizovaná z prostriedkov patriacich do BSM a žalovaná považuje rozhodnutie súdu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno za správne a spravodlivé. Žalobca nerozporoval tvrdenie žalovanej, že išlo o peniaze darované jej matkou, ani nepoprel samotné prijatie sumy 20.000,- eur na svoj účet od matky žalovanej. Nakoľko matka žalovanej poslala prostriedky na účet žalobcu, banka žalovanej výpisy z účtu neposkytne. Žalovaná poslala elektronicky výpis z exportu pohybov na účte, ktoré bol uskutočnený ešte počas trvania manželstva a je len vo forme excelovskej tabuľky. Požiadavka žalobcu na nájomné je z pohľadu zákona nenárokovateľná, preto nie je dôležité osobitné rozporovanie tohto bodu žaloby, na ktorú poukázal žalobca vo svojom odvolaní. Žalobca opustil spoločnú domácnosť /nehnuteľnosť/ dobrovoľne a na užívaní majetku matky so synom (žalovanej so synom/ sa dohodli. I tak však zotrval /prespával/ aj v spoločnej domácnosti a to až do apríla 2017. V rozsudku je uvedený zostatok hypotekárneho úveru k 1/2020 v sume 73.596,33 eur, z tejto sumy však nie je zrejmé koľko je zostatok istiny, ktorá by podľa žalovanej mala byť odrátaná z aktív t.j. bez úrokov. Žalobca neuviedol dôkaz o zaplatení 9.895,- Eur na splátky hypotekárneho úveru. V žalobe aj v rozsudku sa uvádza splátka 801,- eur, ale na prílohe z 1/2022 je zjavné, že splátka je 726,08 Eur. Vzhľadom k tomuto rozdielu, by mal žalobca uviesť výpočet, akým spôsobom prišiel k sume 9.895,- eur. Žalobca nezohľadňuje hodnotu majetku, ktorá bola prikázaná žalobcovi, ktorá mu zostane aj po splatení hypotekárneho úveru, ktorú okresný súd správne zohľadnil. Žalobca navrhuje prikázať sebe hodnotu majetku vo výške 195.007,50 eur a žalovanej vo výške 12.000,-

eur + 2.191,- eur, t.j. 14.191,- eur, tzn. z. o 180.816,50 eur viac, čo nie je v súlade so zásadou, podľa ktorej sú podiely oboch manželov rovnaké, okrem vlastných prostriedkov vynaložených do spoločného majetku.

14. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu a uviedol, že žalovaná po prvýkrát od začiatku konania o vyporiadaní BSM ucelene vyjadrila k svoj postoj k vyporiadaniu BSM. Žalovaná sa nepodieľala na uhrádzaní splátok hypotekárneho úveru a veľmi nepravidelne uhrádzala platby za energie. Nie je pravdou, že žalovaná umožnila žalobcovi užívať nehnuteľnosť. Súd prvej inštancie ukončil dokazovanie na pojednávaní konanom dňa 14.4.2022. Žalobca považuje dôkazy predložené žalovanou vo vyjadrení zo dňa 25.6.2022 za dôkazy, na ktoré by v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku odvolací súd nemal v žiadnom prípade prihliadať, nakoľko tieto prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Dôkazy predložené žalovanou nemožno považovať za novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP. Z odpovede L. a.s. na žiadosť konajúceho okresného súdu vyplynulo, že banka požadovanými výpismi nedisponuje nakoľko ich archivuje 10 rokov. Rovnako požadovanými výpismi nedisponuje ani žalobca, žalobca nemá vedomosť odkiaľ môže žalovaná disponovať jeho výpismi z účtu z pred viac ako 10 rokov, v celom rozsahu spochybňuje ich autenticitu a predložené výpisy ako aj emaily považuje za nedôveryhodné. V prípade ak by sa preukázalo, že výpis z účtu žalobcu je autentický, je presvedčení, že predložený výpis ako aj email boli získané protiprávne, pretože neexistuje právny titul resp. s právom súladná situácia, na základe ktorej by sa mohla exmanželka dostať legálne k predloženým dokumentom. Predpokladá, že mohli byť získané na základe prehľadania osobných vecí žalobcu bez jeho vedomia. V takom prípade by však došlo k získaniu listín porušením práva na súkromie, ktoré je chránené o.i. čl. 8 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Európsky súd pre ľudské práva opakovane skonštatoval nedotknuteľnosť súkromia, napr. vo veci Niemietz c/a Nemecko súd skonštatoval, že „Súd nepokladá za možné ani nutné pokúsiť sa o vyčerpávajúcu definíciu pojmu súkromný život. Bolo by príliš reštriktívne limitovať tento pojem na „vnútorný okruh“, v ktorom jedinec žije vlastný osobný život podľa svojich predstáv, a úplne z neho vylúčiť svet nezahrnutý do tohto okruhu. Rešpektovanie súkromného života musí do určitej miery rovnako zahŕňať i právo vytvárať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľudskými bytosťami. Zdá sa, že neexistuje dôvod, aby takto chápaný pojem súkromný život vylučoval činnosti profesijnej a obchodnej povahy, pretože práve v priebehu svojej pracovnej aktivity má väčšina ľudí najväčšiu príležitosť rozvíjať vzťahy s vonkajším svetom.“ Akceptovaním dôkazu, ktorý bol získaný porušením práva na súkromie, by sa súd dopustil závažného porušenia práv účastníka konania a to bez ohľadu na to, či si súd samotný dôkaz nepravým spôsobom zadovážil sám, alebo ho zadovážil protiprávnym spôsobom iný z účastníkov konania, alebo ktokoľvek. Takýto dôkaz by bol tzv. „ovocím z otráveného stromu“, ktoré sa nevzťahuje len priamo na nezákonne získané dôkazy. Neprípustné sú aj akékoľvek iné dôkazy, ktoré boli získané na základe informácií získaných protiprávne (vid'. Silverthorne Lumber Co. v. United States, 251 U.S. 385 (1920)). Dôkazné bremeno o tom, či bol dôkaz získaný legálne alebo nie potom zaťažuje tú stranu, ktorá dôkaz predložila. Dôkazy predložené žalovanou nemožno považovať za novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP, navyše žalobca považuje emaily a predložené výpisy z účtov predložené žalovanou za neautentické a nedôveryhodné, preto žiada odvolací súd, aby na predložené dôkazy neprihliadal.

15. Žalovaná sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu a uviedla, že k tvrdeniu žalobcu o protiprávnom získaní dôkazu poukázala na prílohu č. 11 vyjadrenia k odvolaniu, v ktorej je email doručený od žalobcu žalovanej dňa 8.1.2021 o 16:40 prostredníctvom gmail na kópii s PZ žalovanej a PZ žalobcu, v ktorom posielala dobrovoľne výpis zo svojho účtu vo L. z decembra 2007, ktorý obsahuje aj pôvodnú správu od pracovníka banky s poslaným výpisom z čoho je zrejmé, že nejde o protiprávne získaný dôkaz. Žalovaná považuje žiadosť o neprihľadanie súdom na tento dôkaz za neopodstatnené, nakoľko o existencii tohto výpisu, ktorý má žalobca k dispozícii upozornila okresný súd na súdnom pojednávaní a žalobca toto vyjadrenie na súdnom pojednávaní nerozporoval až v odvolaní tvrdil, že výpis nemôže predložiť vzhľadom k vyjadreniu banky o lehote prekračujúcej 10 rokov. Okresný súd nepovažoval za potrebné od žalovanej dôkaz predložiť a rozhodol na základe ostatného dokazovania, že žalobca neunesol aj bez tohto výpisu dôkazné bremeno. Žalovaná poslala tento dôkaz vo svojom vyjadrení ako reakciu na tvrdenie žalobcu, ktorý prvýkrát tvrdil, že výpis nevie predložiť, ako aj dôkaz o správnom rozhodnutí okresného súdu a v neposlednom rade dôkaz o nízkej vierohodnosti tvrdení žalobcu a jeho právneho zástupcu.

16. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej k vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcu a uviedol, že v rámci odvolacej dupliky žalovaná predložila ako dôkaz email zo dňa 8.1.2021, podľa ktorého žalobca zaslal žalovanej výpis z účtu za december 2007. Žalobca zaslanie takéhoto emailu vo svojej pošte neeviduje a v plnom rozsahu rozporuje jeho autenticitu. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaná osobne, alebo prostredníctvom svojej právnej zástupkyňi, mala dostatočný priestor na predkladanie dôkazov na podporu jej tvrdení v konaní pred prvostupňovým súdom. Predložený dôkaz nie je novotou v odvolacom konaní v zmysle ustanovení § 366 CSP, a z tohto dôvodu by naň odvolací súd nemal v žiadnom prípade prihliadať.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok), po zistení, že odvolanie strany bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto postupom podľa § 365 ods. 1 písm. b), c) v spojení s § 391 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (v celom rozsahu) zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán (bývalých manželov) spôsobom uvedeným vo výrokových (I., II., III., IV., V., VI.) napadnutého rozsudku s poukazom na odvolacie dôvody žalobcu.

19. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je konaním, v ktorom majú strany sporu tak procesné postavenie žalobcu, ako aj procesné postavenie žalovaného (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného, a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v tejto veci. Zároveň ide o konanie, v ktorom z právnej úpravy vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahov medzi jeho stranami v zmysle § 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku (rozsudok NS ČR z 28.5.2009 sp. zn. 22 Cdo 410/2008, alebo Zhodnotenie praxe súdov pri výklade a aplikácii ustanovení novely Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 49/1973 Sb.), schválené uznesením pléna NS ČSSR zo 16.12.1974 sp. zn. Plsf 2/74 uverejnené pod č. 1/1975 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk). Vzhľadom k tomu nemôže rozhodnutie o vyporiadaní BSM nadobudnúť samostatne právoplatnosť podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku iba ohľadom niektorých vyporiadavaných položiek (rozsudok NS ČR z 5.2.2008 sp. zn. 22Cdo 3307/2006); odvolací súd potom podľa § 379 písm. c) CSP nie je viazaný rozsahom, v ktorom sa odvolateľ domáha preskúmania rozhodnutia. V ktorých veciach je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania vymedzuje Civilný sporový poriadok v § 379. Odvolací súd podľa tohto zákonného ustanovenia nie je viazaný rozsahom odvolania v spore, kde určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním vo veci, v ktorej z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania (§ 150 Občianskeho zákonníka), z tohto dôvodu sa na prejednávanú vec vzťahuje ustanovenie § 379 písm. c) Civilného sporového poriadku. Výroková časť rozsudku o vyporiadaní BSM obsahuje vždy viacero výrokov (výrok o tom, čo sa z BSM prikazuje tej ktorej strane a o tom, či a čo má jeden z nich plniť druhému na úplné vyrovnanie), preto treba na toto rozhodnutie hľadieť ako jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva účastníkov konania z BSM a konštituovať ich nové práva. Ak strana napadne odvolaním rozsudok prvoinštančného súdu o vyporiadaní BSM odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania. V takom prípade žiaden z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť; odvolací súd musí vždy preskúmať celé rozhodnutie súdu prvej inštancie o vyporiadaní BSM a v nadväznosti na výsledky svojho odvolacieho prieskumu môže toto rozhodnutie len ako celok potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/91/2020). Odvolanie žalobcu teda vyvolalo potrebu prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu,

ale len z dôvodov uplatnených stranami sporu v odvolaní, ktorými je odvolací súd podľa § 380 CSP viazaný.

20. Odvolací súd uvádza, že v prípade rozhodovania súdu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výroku rozsudku patrí, ktoré veci komu zostanú vo výlučnom vlastníctve (prípadne v podielovom spoluvlastníctve), komu prípadne tá ktorá spoločná pohľadávka a kto komu bude platiť ten ktorý spoločný dlh. Ak nejde o prípad, že čistá hodnota prikázaného majetku každej strane je rovnaká, je súčasťou rozsudku aj samostatný výrok o tzv. vyporiadavacom podiele. Nič iného do výroku nepatrí, teda ani zadefinovanie masy BSM v samostatnom výroku (tak ako to urobil okresný súd v I. výroku napadnutého rozsudku). Všetko, čo bolo potrebné vyriešiť pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a čo nepatrí do výroku, musí byť náležite uvedené v odôvodnení. V odôvodnení rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov majú byť vyriešené všetky sporné predbežné otázky, ktoré sa týkajú rozsahu masy vyporiadavaného majetku. Teda, čo tam patrí a čo nie, aká je cena jednotlivých vecí, aká je výška pohľadávok a záväzkov a ktoré pohľadávky a dlhy sa súčasne stávajú predmetom vyporiadania, aká je celková hodnota vyporiadaneho majetku, ako sa určujú podiely oboch strán, ktoré veci majú vo svojej moci atď. V odôvodnení rozsudku musí byť uvedený aj spôsob výpočtu výplatovej povinnosti. I keď výroková časť rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov obsahuje vždy viacero výrokov (medzi iným o tom, čo sa z BSM prikazuje tej ktorej strane a o tom, či a čo má jeden z nich plniť druhému na ich úplné vyrovnanie), treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva strán sporu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov (vrátane tzv. širšieho vyporiadania) a konštituovať ich nové práva. Povinnosť jedného z manželov zaplatiť druhému manželovi sumu za účelom vyrovnania hodnôt aktív a pasív rozdelených medzi nich sa odrazí vo výroku o vyrovnaní podielov.

21. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

22. Zánikom manželstva zanikne i BSM (§ 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ak BSM zanikne, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh podaný do troch rokov od zániku BSM niektorým z účastníkov na súd (§149 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka).

23. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

24. Z hľadiska subjektov a obsahu majetkových vzťahov treba v manželstve rozlišovať majetkové vzťahy manželov k veciam v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 143 Občianskeho zákonníka), ďalej majetkové vzťahy manželov k veciam v ich podielovom spoluvlastníctve (napríklad ktoré nadobudli spoločne pred uzavretím manželstva alebo za trvania manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia) a napokon majetkové vzťahy jednotlivých manželov samostatne k veciam, ktoré tvoria predmet ich oddeleného majetku (ktoré nadobudol každý z nich samostatne pred uzavretím manželstva alebo ktoré slúžia osobnej potrebe jedného z manželov alebo výkonu jeho povolania alebo ktoré boli len jednému z nich vydané v rámci predpisov o reštitúcii majetku alebo ktoré nadobudol len jeden z nich po uzavretí manželstva právnym titulom darovania alebo dedenia alebo po uzavretí manželstva aj iným právnym titulom, pokiaľ vznik oddeleného vlastníctva len jedného z nich zodpovedá manželmi uzatvorenej dohode podľa § 143a Občianskeho zákonníka).

25. Podľa § 149 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Ak do 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do 3 rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím

súdu platí, pokiaľ ide o hnuiteľné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. U ostatných hnuiteľných vecí a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. S prehĺbením dispozitívneho charakteru noriem upravujúcich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov platí, že manželia nemusia pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zvoliť jediný spôsob, ale môžu kumulovať rôzne spôsoby. Ohľadne časti majetku uzavrú dohodu, časť učinia predmetom konania o vyporiadaní BSM a zvyšok bude vyporiadaný na základe zákonnej domnienky. Nemožno im vnucovať určitý spôsob vyporiadania, preto ak podajú návrh na vyporiadanie len časti spoločného majetku, je súd týmto rozsahom viazaný (nie je viazaný navrhnutým spôsobom vyporiadania). Súd tak môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý strany výslovne učinili predmetom vyporiadania. Z uvedeného vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM môže súd vyporiadať len ten majetok, ktorý strany navrhli k vyporiadaniu do 3 rokov od jeho zániku.

26. Predmetom vyporiadania BSM môže byť iba to, čo môže byť predmetom vlastníctva (§ 143 OZ), teda nehnuteľností, hnuiteľné veci, pohľadávky a dlhy a čo existovalo ku dňu jeho zániku, pričom v zmysle cit. § 150 Občianskeho zákonníka manžel je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo sa z jeho vlastného vynaložilo na spoločný majetok, neprichádza v zásade do úvahy, aby v rámci vyporiadania BSM bolo vyporiadavané to, čo jeden z manželov zo svojho vlastného vynaložil na bežnú spotrebu v manželstve, teda finančné prostriedky jedného z manželov spotrebované v priebehu manželstva na bežnú spotrebu a nie na konkrétny majetok. Pri vyporiadaní BSM možno teda z hľadiska § 150 veta druhá Občianskeho zákonníka prihliadnúť len k výdavkom, ktoré uvedeným zákonným podmienkam vyhovujú. Nemožno sa však v rámci tohto vyporiadania a zákonného ustanovenia domáhať náhrady toho, čo bolo z výlučného vlastníctva jedného z manželov vynaložené na bežnú osobnú spotrebu (teda nie na zadováženie vecí, ktorá tvorí BSM), pričom tieto finančné prostriedky boli spotrebované v priebehu manželstva a v čase jeho zániku už ani neexistujú (obdobne Rc 3Cz 39/73, rozsudok NS ČR zo dňa 30.10.2007, sp. zn. 22Cdo 3421/2006 - Soudní rozhledy 12/2007).

27. Občiansky zákonník nemá výslovne ustanovenie o tom, ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania. Tieto pohľadávky a dlhy totiž v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka nie sú vyslovene upravené. Pri týchto osobitne neupravených vzťahoch je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy svojím obsahom najbližšie a primerane použiť ustanovenie § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka a vykonať tiež vyporiadanie pohľadávok a dlhov manželov, pokiaľ vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka vzťahu medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (Zhodnotenie NS ČSSR, sp. zn. Cpj 86/71, R42/1972).

28. Vyporiadanie BSM sa vykonáva vždy ako tzv. vyporiadanie v širšom zmysle, tzn. že treba vyporiadať aj pohľadávky a dlhy manželov vzniknuté za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva. Toto vyporiadanie sa však vykoná iba medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám. Občiansky zákonník pritom nemá výslovné ustanovenie o tom ako majú byť vyporiadané pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich BSM a vznikli za jeho trvania. Tieto pohľadávky a dlhy totiž podľa § 143 Občianskeho zákonníka nepatria do BSM, takže sa na ne priamo nevzťahujú ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Ak tieto vzťahy nie sú osobitne upravené, potom treba v zmysle ust. § 853 Občianskeho zákonníka vychádzať z ustanovení zákonníka, ktoré upravujú vzťahy svojím obsahom a účelom im najbližšie, teda primerane použiť ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Pohľadávky a dlhy, ktoré existovali v dobe zániku BSM, ale ku dňu vyhlásenia rozhodnutia už neexistujú, napr. zanikli splnením sa vo výroku rozsudku neprejavia, ale budú zohľadnené len pri výpočte čiastky, ktorú má jeden účastník zaplatiť na vyrovnaní podielu druhému. Pokiaľ sa teda niektorý z manželov po rozvedení manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu už zo svojich výlučných prostriedkov, má právo na ich náhradu (rozsudok NS ČR z 3.10.2006 sp. zn. 22Cdo 14/06). Ak niektorý z manželov vynaložil na spoločný majetok peňažné prostriedky z pôžičky (úveru) uzavretej výlučne ním, treba ju vyporiadať ako vnos vynaložený týmto manželom na spoločný majetok v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka, keďže tento manžel je pri vyporiadaní oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Ak išlo o vnosi, nie je pre ich vyporiadanie významné, či dlh z pôžičky bol po rozvedení manželstva resp. po zániku BSM manželom uhradený, resp. či by mohlo ísť o dlhy premlčané. Ak

nejde o vyporiadanie spoločného dlhu, potom netreba požičiavateľovi výrokom ukladať, aby dlh zaplatil (uznesenie NS ČR 22Cdo 1151/2007).

29. Ak nie je ku dňu vyporiadania BSM dlh účastníkov uhradený, prikáže ho súd k úhrade niektorému z účastníkov vo výške danej ku dňu rozhodovania súdu, teda včítane do tej doby už kapitalizovaného príslušenstva – úrokov. Súd musí pritom vyporiadať nielen splatnú časť dlhu (včítane úrokov odo dňa zániku BSM do dňa rozhodnutia), ale aj jeho príslušenstvo – úroky, ktoré k dlhu prirastú až v budúcnosti. S ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu pritom nie je možné vylúčiť možnosť, aby súd prikázal celý zostatok spoločného dlhu účastníkom (včítane jeho príslušenstva) k úhrade každému z nich rovným dielom (rozsudok NS ČR z 3.10.2006 22Cdo 14/2006). Logicky sa však môže jednať len o úroky dlhu, ktoré je možné s poukazom na príslušnú zmluvu vyčísliť do budúcnosti, a nie o úroky z omeškania, ktoré nie je možné predvídať, keďže zaviazaný účastník môže dlh uhradiť aj ihneď po rozhodnutí súdu, ktorým bude k tomu zaviazaný, čím úroky z omeškania k dlhu neprirastú.

30. Pre určenie, ktoré z vecí patriacich do BSM pripadnú ktorému z bývalých manželov, nemá Občiansky zákonník osobitné hľadiská, treba však vychádzať z úvahy o účelnom využití vecí. Vo výroku rozsudku, ktorým súd vyporiadava BSM, musí byť jasne a určite uvedené, aké právo bolo účastníkovi priznané alebo aká povinnosť mu bola uložená a v akom rozsahu. Je to nutné i preto, aby pri výkone rozhodnutia mohol súd posúdiť, či sa oprávnený domáha toho, čo bolo povinnému uložené. Preto je nevyhnutné, aby veci, ktoré tomu ktorému z manželov pripadnú do výlučného vlastníctva, boli presne určené a popísané tak, aby boli jednoznačne identifikovateľné.

31. Spôsob výpočtu a zohľadnenia investície (vnosu) pri vyporiadaní BSM zo zákonnej úpravy nevyplýva, mechanizmy výpočtu nastavila súdna prax. Základe pravidlo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu zo dňa 28.11.1969 sp. zn. 8 Cz 36/69, zverejneného pod č. 57/1970 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, podľa ktorého to, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, má mu byť uhradené zo spoločného majetku, druhým manželom však len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorý každý z nich dostáva zo spoločného majetku. Pohľadávka toho z manželov, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na spoločný majetok, nesmeruje voči druhému z manželov, ale voči celej mase spoločného majetku, ktorého hodnota je nižšia o výšku takejto investície (vnosu). Preto pri stanovení výšky vyrovnávacích podielov (finančného vyrovnania) nemožno hodnotu investície (vnosu) odpočítať od čiastky, ktorú by mal účastník druhému zaplatiť. Správny je preto taký postup, že v prvom rade je potrebné určiť výšku celkového majetku (hodnôt, vecí a aktív) tvoriaceho masu BSM a výšku investície (vnosu). Spôsob určenia výšky podielu každého z manželov je taký, že od celkovej hodnoty spoločného majetku manželov je nutné odpočítať výšku investície (vnosu). Takto získaná hodnota je určujúca pre základné vyčíslenie výšky podielu pre každého z účastníkov, pri rovnosti podielov je to polovica uvedenej čiastky. K podielu manžela, ktorý zo svojho výlučného majetku niečo vynaložil na spoločný majetok, je potrebné pripočítať výšku jeho investície (vnosu). Súčet musí dať vo svojom súhrne celkovú hodnotu aktív spoločného majetku manželov. Následne možno vypočítať sumu konkrétneho vyrovnávacieho podielu (finančného vyrovnania). Pokiaľ sú súčasťou vyporiadania aj dlhy (pasíva), aj na ich úhrade sa manželia podieľajú rovným dielom, preto je pri výpočte potrebné zohľadniť aj výšku pasív. (k tomu pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22 Cdo 4072/2010, sp. zn. 22 Cdo 4509/2011).

32. Pod vyporiadaním treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadaní bezpodielové ho spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania bezpodielové ho spoluvlastníctva manželov musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (patrí do aktív) a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (patrí do pasív). Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy. O vyporiadaní je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nielen všetky veci (súčet ich hodnôt), ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Predpokladom riadneho vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáli

celkový majetok bez dlhov ako rozdiel u medzi aktívami a pasívami (pasíva odpočítava v ich plnej výške). Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Z podielu, ktorý sa každému manželovi dostáva v podobe aktív, je potrebné zvýšiť tento jeho podiel v rozsahu, v akom má vybrať zostatok dlžnej pohľadávky, v akom nemusí nahradiť do spoločného majetku to, čo sa vynaložilo na jeho ostatný majetok a pod., alebo znížiť jeho podiel v rozsahu, v akom sa mu nedostalo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok, resp. čo zo svojho zaplatil na spoločný dlh (napr. v podobe zaplatenia zostatku úveru), atď. Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/128/2012).

33. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva musí byť z odôvodnenia rozsudku jednoznačne zrejmé, ako súd dospel k sume, ktorú je jeden z účastníkov povinný zaplatiť na vyporiadanie spoluvlastníctva druhému účastníkovi (por. rozsudok NS ČR z 17.1.2001, sp. zn. 22 Cdo 2433/1999).

34. Posúdiac rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa citovaných zákonných ustanovení, ich vyššie uvedené výkladu a kritérií rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM je zrejmé, že prvoinštančný súd sa nimi dôsledne neriadil, a preto odvolací súd považoval odvolacie námietku žalobcu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP za dôvodnú.

35. Predmetom konania prebiehajúceho na návrh žalobcu, podaným pred uplynutím troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán, bolo vyporiadanie zaniknutého BSM strán sporu (právoplatnosťou rozsudku o rozvode dňa 7.1.2017). Medzi stranami došlo k zhode o tom, ktoré nehnuteľnosti a hnutelné veci patria do masy BSM ako ku zhode o ich hodnote (nehnutelnosti) a hnutelných vecí, došlo k zhode aj o tom komu (a ktoré) majú byť nehnuteľnosti a hnutelné veci prikázané. Odvolací súd konštatuje, že do masy BSM ako aktíva okresný súd správne zahrnul nehnuteľnosti (zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pre katastrálne územie C., ako stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na parcele registra „C“, pozemok parc. č. 469/4 ako zastavaná plocha a nádvorie o výmere 824 m², parcela registra „C“, pozemok parc. č. 469/4 ako zastavaná plocha o výmere 824 m², parcela registra „C“, pozemok parc. č. 469/1 ako zastavaná plocha a nádvorie o výmere 180 m², v spoluvlastníckom podiele 1/1 vzhľadom k celku a na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pre katastrálne územie C., parcela registra „C“, pozemok parc. č. 469/3 ako zastavaná plocha a nádvorie o výmere 229 m², v spoluvlastníckom podiele 1/2 - (nesprávne okresným súdom označenú iba ako príjazdová cesta), ktoré prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a hnutelnosti: osobné motorové vozidlo značky KIA Ceed Sporty Wagon, 1.4 VCCT, ĚVČ: I., aj zariadenie rodinného domu: záhradný slnečník čiernej farby s priemerom 3 m, záhradný nábytok (6 ks kresiel tyrkysovej farby, 4 ks kresiel čiernej farby + stôl bielej farby), záhradný plastový box čiernej farby, záhradný sušiac na prádlo s priemerom 3 m značky LEIFHEIT, dámsky bicykel značky Kelly's čierno-modrej farby, pánsky bicykel značky Kelly's čierno-modrej farby, záhradná elektrická zelená kosačka zn. BOSCH s 2 akumulátormi, záhradný elektrický vertikutátor šedej farby zn. AL-KO, automatická závlaha na záhony a trávnik /set: čerpadlo, vodáreň, čerpadlo a počítač/, warka žltej farby zn. KÄRCHER, rôzne náradie z garáže /šróbováky, kľúče, kladivá, vítačka, búracie kladivo, ťahovačka, karbobrúska/, detská outdoorová trampolína, záhradný drevený detský domček so šmykľavkou a pieskoviskom, zariadenie spálne (hnedá látková manželská posteľ vrátane matracov zn. Dormeo, nočný stolík /2 kusy/ z dubovej dyhy IKEA, sušiac na vlasy, digitálna váha, Orbitrek fitness, zariadenie hosťovskej izby (rozkladací biely látkový gauč IKEA, čierny lesklý písací stolík IKEA, biela otočná stolička IKEA, biely lesklý TV stolík-komoda IKEA, zrkadlo IKEA, XBOX 360 čiernej farby, notebook ASUS, televízor zn. Philips 42"), zariadenie detskej izby (detská poschodová masívna drevená posteľ s matracom, detský zelený písací nastaviteľný „rastúci“ stolík, detská zelená otočná „rastúca“ stolička, knihovňa, komoda biela IKEA 3 kusy, zelený TÚLI vak), zariadenie kuchyne a jedálne (kávarar ručný pákový nerezový zn. Catler, oranžový mixér oranžový zn. Tefal, zariadenie kuchynskej linky (príbor, hrnce, tanier, misky), biely jedálenský stôl, jedálenské kožené biele stoličky /6 ks/, zariadenie obývačky (hnedá sedacia látková súprava, konferenčný biely lesklý stolík, biely lesklý TVstolík, televízor zn. Blaupunkt 55"), zariadenie pracovne (práčka zn. Bosch, sušička zn. Bosch, vysávač zn. Philips, regálový systém IKEA /2 ks/), ktoré prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej.

36. Okresný súd v zmysle žaloby žalobcu zahrnul do pasív spoločný záväzok strán zo Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 090086 uzavretej dňa 14.11.2008 s J. K. D. a. s. (čl. 47), avšak bez toho, aby zistil výšku nesplateného zostatku úveru ku dňu zániku BSM, t. j. ku dňu právoplatnosti rozsudku

o rozvođe (dňa 7.1.2017 – vyplýva z rozsudku na čl. 10). Pričom žalobca v žalobe uviedol zostatok úveru v zmysle Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 090086 uzavretej dňa 14.11.2008 vo výške 96.065,20 eur a založil (zrejme) iba údaj z mobilného telefónu o (aktuálnom?) zostatku úveru na bývanie čerpanie dlhod. pre FO (H.) – 96.065,20 eur, mesačná splátka 772,56 eur, dátum mimoriadnej splátky 18.3.2019, dátum splátky 15.3.2019 na čl. 48 a pričom uvedené platí aj o záväzku v zmysle Zmluvy o spotrebnom úvere č. 006230511170614 uzavretej s L., a.s. (predložil výpis z účtu vo L., M. ku dňu 29.12.2017 so zostatkom istiny úveru iba k 29.12.2017 vo výške 2.945,17 eur na čl. 52 a export pohybov na účte H. generovaný dňa 14.3.2019, na čl. 53), avšak bez toho, aby vykonaným dokazovaním zistil obsah predmetnej zmluvy uzavretej s L., a.s. ako aj výšku nesplateného zostatku úverov ku dňu 7.1.2017 (zánik BSM). Uvedené skutočnosti majú podľa odvolacieho súdu podstatný význam pri riadnom vyúčtovaní v zmysle uvedeného v odseku 33, keďže súd má zistiť celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáliť celkový majetok bez dlhov ako rozdiel medzi aktívami a pasívami (pasíva odpočítava v ich plnej výške).

37. S poukazom na obsah II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie ako aj odôvodnenia napadnutého rozsudku taktiež vyplýva, že súd prvej inštancie mal za to, že úver v zmysle Zmluvy o spotrebnom úvere č. 006230511170614 uzavretej s L., a.s., bol ku dňu rozhodnutia okresného súdu už splatený, a že (aj) sumu 3.481,27 eur (13 mesiacov x 267,79 eur) splatil žalobca, ktorý sa domáha jej náhrady, keďže žalovaná mu túto čiastku nerefundovala. Vyplýva aj, že na úver v zmysle Zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. 090086 uzavretej dňa 14.11.2008 s J. K. D. a. s., žalobca za žalovanú zaplatil sumu 9.895,- eur, ktorej náhrady sa taktiež domáha. Pričom žalovaná žalobcom tvrdenia o zaplatení sumy 3.481,27 eur a 9.895,- eur (na úvery) nerozporovala pred súdom prvej inštancie (odvolanie vo veci nepodala). Odvolací súd sa stotožnil s námietku žalobcu, ktorý namietal v odvolaní, rozsah masy BSM, keď aj podľa odvolacieho súdu sumy 3.481,27 eur a 9.985,- eur, rovnako ako sumu 20.000,- eur, sumu 599,37 eur a sumu 1.123,35 eur možno zohľadniť, avšak iba pri vyčíslení vyrovnávacieho podielu (finančného vyrovnania), nie pojať do masy BSM.

38. Podstatnou spornou otázkou, vychádzajúc i z obsahu odvolania žalobcu bolo vyčíslenie sumy finančného vyrovnania (vyrovnávacieho podielu) v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka, keď žalobca namietal správnosť, resp. nepreskúmateľnosť tejto časti rozhodnutia okresného súdu.

39. Sporové konanie (akým je aj v posudzovanej veci) je ovládané prejednacou zásadou, ktorá je založená na tom, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporu. Právna úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov spočíva na stranách a ukladá im povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zákon ukladá stranám tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; ktoré skutočnosti sú potrebné, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá sporný právny vzťah strán upravuje. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) ako aj to, kto je nositeľom dôkazného bremena.

40. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

41. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

42. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ods. 2 na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

43. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, ods. 2 ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

44. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené

včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, ods. 2 na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu, ods. 3 ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

45. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

46. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení podľa § 132 ods. 1 CSP, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

47. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá sice navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho je, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie.

48. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením bremena tvrdenia a dôkazného bremena (preukázania tvrdených skutočností). Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je potom určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore je závislé na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného.

49. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

50. V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované. Krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa

aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Je preto vždy na strane, ktorá tvrdí, že jej práva boli dotknuté, aby preukázala, že jej nárok patrí. Pri predložení dôkazov, ktoré dávajú jasný a zrozumiteľný doklad o jeho práve, možno žalobe vyhovieť.

51. Strany majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ňou tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. V sporovom konaní, kde strany stoja proti sebe a majú opačný záujem na výsledku konania, povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a povinnosť dôkazná (§ 132 CSP) pre obe strany sporu sú teda odlišné a celkom samostatné.

52. Žalobca nesúhlasil so záverom okresného súdu, ktorý neuznal ako vklad (vnos) žalobcu do spoločného majetku exmanželov sumu 14.937,26 eur. K uvedenému odvolací súd poukazuje na odsek 30 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd konštatoval s poukazom na výpoveď svedka v konaní (brata žalobcu A. B. C.), že pokiaľ žalobca tvrdil, že finančné prostriedky na kúpu pozemku zaplatil z vlastných finančných prostriedkov a žalovaná účinne jeho tvrdenie poprela, dôkazné bremeno zaťažilo žalobcu, ktorý výsluchom svedka nepreukázal, že finančné prostriedky tvorili jeho vlastníctvo a boli použité na kúpu pozemku, s čím sa odvolací súd stotožnil. Odvolací súd poukazuje na to, že úlohou žalovanej bolo preukázať tie skutočnosti, ktoré vyznejú v jej prospech, čo v danom prípade znamená, že mala preukázať, že majetok (pozemok pod rodinným domom a príjazdovou cestou) bol nadobudnutý za trvania manželstva. Naproti tomu je zrejmé, že úlohou žalobcu bolo predložiť dôkazy v jeho prospech, a teda, že konkrétny majetok - dotknuté nehnuteľnosti (ktoré boli nadobudnuté za trvania manželstva a ktoré patria do BSM, ak niektorá strana nepreukáže opak) bol nadobudnutý výlučne z jeho vlastných finančných prostriedkov (podľa jeho tvrdenia vo výške 14.937,26 eur). Pričom žalobca uvedené okrem výpovede svedka preukazoval tvrdeniami v žalobe na čl. 1, v ktorej uviedol najskôr, že na kúpu pozemkov (parcela č. 469/1 registra „C“ o výmere 824 m², parcela č. 469/4 registra „C“ o výmere 180 m², spoločne zapísané na Liste vlastníctva č. XXXX), ktoré patria do BSM vynaložil vlastné finančné prostriedky vo výške 6.638,78 eur (200.000,- Sk). Do spisu založil aj kópiu kúpnej zmluvy 17.12.2007 (čl. 49) ktorú uzavrel žalobca spolu so svojim bratom A. B. C. (svedok) ako kupujúci s predávajúcimi, pričom predmetom prevodu okrem iných nehnuteľností bola aj parcela registra „C“, parcela č. 469 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1518 m², ktorú kupujúci nadobudli každý vo veľkosti 1/2 spoluvlastníckeho podielu k celku. V článku II. bod II.2 sa účastníci kúpnej zmluvy dohodli na kúpnej cene 400.000,- Sk (13.277,57 eur pozn. odvolacieho súdu). Na pojednávaní dňa 28.9.2020 (zápisnica o pojednávaní dňa 28.9.2020 na čl. 154) žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že z vlastného do BSM vložil sumu 6.638,78 eur na kúpu pozemku pod domom a príjazdovou cestou. Na pojednávaní dňa 7.10.2021 (zápisnica o pojednávaní dňa 7.10.2021 na čl. 203) žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že ako investícia vložená do pozemku je namiesto sumy 6.638,78 eur, suma 14.937,26 eur, pričom žalovaná poprela, že žalobca zaplatil na kúpu pozemku sumu zo svojich finančných prostriedkov, ktoré by nepatrili do BSM a tvrdila, že kúpna cena sa zaplatila z finančného úveru z VÚB, a.s. Do spisu na čl. 206 žalobca založil „Potvrdenie prevzatia finančnej hotovosti“ zo dňa 17.12.2007 (na čl. 206) podľa ktorej podpísaní predávajúci z kúpnej zmluvy zo dňa 17.12.2007 potvrdili prevzatie finančnej hotovosti vo výške 500.000,- Sk (16.596,96 eur pozn. odvolacieho súdu) od B. C. a B. C..

53. Žalobca nesúhlasil so záverom okresného súdu, že žalobca tvrdenie žalovanej o tom, že suma 20.000,- eur bola vkladom žalovanej do BSM nerozporoval v zmysle § 151 ods. 1, 2 CSP, keď žalobca ani v jednom zo svojich podaní neuvádzal, t. j. neakceptoval skutočnosť, že suma 20.000,- eur patrí do masy BSM ako vklad žalovanej.

54. K námietke v odseku 53 odvolací súd poukazuje na obsah zápisnice z pojednávania zo dňa 28.9.2020 (na čl. 154), z ktorej vyplýva, že žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala

zohľadniť sumu 20.000,- eur, ktorú vložila jej matka na účet, ktorý užíval výlučne žalobca, pretože jej žalovaná umožnila bývať v byte vo výlučnom vlastníctve žalovanej, keď tieto prostriedky boli investované do rodinného domu. Uvedené nebolo s poukazom na obsah označenej zápisnice ani zápisnice o pojednávaní zo dňa 31.1.2022, zo dňa 14.4.2022 a 7.10.2021, ale ani s poukazom obsah podaní žalobcu založených v spise, zo strany žalobcu postupom podľa § 151 ods. 1 CSP výslovne popreté, preto okresný súd postupoval správne a námietka žalobcu neobstojí. S ohľadom na uvedené je už bez právneho významu dôvod poskytnutia sumy 20.000,- eur žalovanej jej matkou, avšak aj v prípade, že by išlo o výlučný dar, alebo aj nájomné za užívanie bytu vo výlučnom vlastníctve žalovanej, uvedená suma by nepredstavovala spoločný príjem domácnosti (tak ako to nedôvodne tvrdí žalobca).

55. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že ak pristúpi na odôvodnenie okresného súdu, že žalobca nerozporoval nárok žalovanej na sumu 20.000,- eur a z tohto dôvodu okresný súd priznal žalovanej túto sumu ako jej vklad do spoločného majetku, tak z rovnakého dôvodu by mal okresný súd priznať nárok žalobcu na polovicu nájomného za výhradné užívanie nehnuteľností exmanželkou, ktoré si žalobca uplatňuje od januára 2017. K uvedenému odvolací súd poukazuje na vyjadrenie právnej zástupkyne žalovanej na pojednávaní dňa 28.9.2020 (zápisnica o pojednávaní dňa 28.9.2020 na čl. 154) „Čo sa týka užívania spol. nehnuteľnosti, žalovaná ju neužíva nad rámec svojho podielu. Nehnuteľnosť je užívaná so spoločným synom.“, z ktorého podľa odvolacieho súdu vyplýva, že žalovaná týmto spôsobom spochybnila (poprela) požiadavku žalobcu na „nájomné“ (polovicu).

56. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnené a označené „nájomné“ z obsahu spisu vyplýva, že najskôr podaním zo dňa 28.5.2019 (označené Doplnenie žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov/návrh na pripustenie zmeny petitu) okrem iného žalobca navrhol pojať do masy BSM finančný ekvivalent, ktorý získala exmanželka tým, že na rozdiel od exmanžela po rozvode ich manželstva užívala výlučne nehnuteľnosť (obdobie 6/2016 do 28.5.2019 t. j. 35 mesiacov), ktorá patrí do BSM. Zobral do úvahy nájomné vo výške 10.000,- eur mesačne, za 35 mesiacov je nájomné 35.000,- eur, ktoré vyjadruje finančný ekvivalent výlučného poberania úžitkov exmanželkou, ktorý navrhuje začleniť do masy BSM. Polovica nájomného za 35 mesiacov vo výške 17.500,- eur (za 7/2016-5/2019) považuje za nárok exmanžela z titulu výlučného užívania nehnuteľnosti patriacej do masy BSM exmanželkou. Podaním zo dňa 15.7.2021 (označené Aktualizácia masy BSM a úprava žalobného petitu) žalobca okrem iného do masy BSM zahrnul ekvivalent nájomného za výhradné užívanie nehnuteľnosti od 5/2019 do 7/2021 (25 mesiacov x 500,- eur) vo výške 12.500,- eur. Podaním zo dňa 24.1.2022 (označené Zhrňujúce vyjadrenie k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov) žalobca konštatoval, že potenciálne nájomné z rodinného domu v bezpodielovom spoluvlastníctve patrí do BSM. Poukázal na odborné vyjadrenie realitnej kancelárie, v zmysle ktorého bola výška nájomného určená za rozhodné obdobie 1/2017-1/2022 vo výške 74.993,46 eur, pričom podiely sú podľa § 150 Občianskeho zákonníka rovnaké, t. j. žalobcovi vzniká nárok na polovicu z určenej sumy realitnou kanceláriou vo výške 37.496,73 eur. Uvedená suma je samostatným nárokom, ktorý by mohli manželia získať za rozhodné obdobie od 1/2017-1/2022, ak by počas tohto obdobia nehnuteľnosť prenajímali tretej osobe, t. j. exmanželia by prenájmom nehnuteľnosti zhodnotili majetok patriaci do BSM o 74.993,46 eur. Žalovaná svoju časť bývaním skonzumovala, preto žalobcovi vznikol nárok, ktorý by mohol získať, ak by nehnuteľnosť počas rozhodného obdobia prenajímala tretej osobe. Žalobcovi vzniká nárok na polovicu nájomného za rozhodné obdobie, z masy BSM je odpočítaná celková výška možného nájmu za rozhodné obdobie vo výške 74.993,46 eur. Z uvedeného má odvolací súd za to, že žalobca si neuplatnil, resp. v konaní nežiadal zohľadniť aj nájomné za prenájom nehnuteľností za obdobie 1/2017-1/2022, aj polovicu nájomného za výhradné užívanie nehnuteľnosti žalovanou (tak ako to nesprávne konštatuje okresný súd v odseku 31 odôvodnenia napadnutého rozsudku), ale v zmysle podania zo dňa 24.1.2022 svoju požiadavku definitívne označil a špecifikoval ako „nájom“ vo výške 74.993,46 eur, ktorý patrí do BSM, pričom polovica 37.496,73 eur patrí žalobcovi, keď žalovaná si svoju polovicu skonzumovala bývaním. Bez ohľadu na uvedené má odvolací súd tiež za to, že takáto požiadavka žalobcu na zahrnutie „nájomného“ do masy BSM a následne ani v rámci vyporiadania BSM neobstojí, keďže aj po zániku BSM až do jeho vyporiadania zostáva každý z manželov vlastníkom celej veci, teda aj nehnuteľnosti (rodinného domu) patriacej do masy BSM strán sporu, ktorý je obmedzený rovnakým vlastníckym právom druhého z manželov. Skutočnosť, že každý z manželov je vlastníkom celej veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva, je vyjadrená v § 145 Občianskeho zákonníka oprávnením každého z manželov uskutočniť akékoľvek právne úkony týkajúce sa spoločných vecí, a to s účinkami pre obidvoch manželov. Základnou podmienkou aplikácie ustanovenia § 145 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka na konkrétny prípad je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí. Pokiaľ táto

podmienka nie je splnená, sú úvahy o tom, či v konkrétnom prípade išlo o bežnú vec alebo nie, a teda či k právnemu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého z manželov bezpredmetné. V tomto prípade aj samotný žalobca vychádza iba z hypotetického „nájmu“, keďže ani netvrdí žiadnu existenciu právneho úkonu týkajúcu sa spoločnej veci (nehnutelnosti) s treťou osobou.

57. K uvedenému v odseku 56 odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 144 Občianskeho zákonníka (veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním). Keď po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa až do doby vyporiadania použije uvedené ustanovenie vo vzťahu k spoločnému majetku analogicky podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva treba na manželov aj naďalej hľadieť ako na rovnocenných vlastníkov, čo sa týka kvantity i kvality ich bezpodielového spoluvlastníctva, do doby vyporiadania nemôže jeden z manželov platne prenechať svoje užívacie právo k predmetu bezpodielového spoluvlastníctva druhému manželovi, napr. do nájmu ani do obdobného vzťahu odplatného užívania. Dokiaľ spoločná vec nebola po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadaná, jeden z manželov nemôže ani úplne vylúčiť druhého z manželov z užívania spoločnej veci, pokiaľ nejde o prípad, že manželia mali v bezpodielovom spoluvlastníctve dve veci slúžiace rovnakému účelu.

58. Žalobca namieta aj výpočet vyrovnacieho podielu, ktorý považuje za chybný, keď v odseku 33 okresný súd nesprávne aplikoval normu a zároveň poukázal na matematické chyby vo výpočte vyporiadacieho podielu (nesprávne sčítovanie/odčítovanie, nerozdelenie hodnoty masy BSM dvomi, keďže podiely manželov sú 50 %). K uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že IV. výrok rozsudku súdu prvej inštancie (povinnosť žalobcu zaplatiť žalovanej vyrovnací podiel vo výške 120.312,18 eur), je vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie nepreskúmateľný a nepresvedčivý, keď s poukazom na obsah doteraz vykonaného dokazovania neboli zistené a preukázané skutočnosti, ktoré sú v zmysle postupu uvedeného v odseku 31 a 32 potrebné na vyčíslenie vyrovnacieho podielu, v prípade, potreby dorovnania podielov manželov. Žalobca v odvolaní vyčíslil výšku vyrovnacieho podielu v sume 2.191,- eur (bez bližšieho výpočtu) a zároveň s poukazom na masu BSM určenú okresným súdom tento vyčíslil v sume 57.156,09 eur, pričom odvolací súd má za to, že ani vyčíslenie vyrovnacieho podielu žalobcom s poukazom na obsah spisu neobstojí.

59. Žalobca namietal nepreskúmateľnosť V. výroku o náhrade trov konania, s čím sa odvolací súd na základe nižšie uvedeného stotožnil.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Súd prvej inštancie v odseku 38 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia s poukazom na § 255 ods. 2 CSP, iba konštatoval, že žalobca bol v konaní čiastočne úspešný a to vo výške 56 % ($88-12=56$), keď celkový predmet konania bol 295.702,- eur a žalobca bol úspešný vo výške 260.764,74 eur ($295702-20000-14937,26=260764,74$). Aj odvolací súd má za to, že z odôvodnenia nie je zrejmé ako okresný súd dospel k výpočtu úspechu žalobcu 56 % ako rozdiel sumy 88-12 (keď matematický rozdiel je správne 76 % a nie 56 %), taktiež nie je zrejmé ako okresný súd vyčíslil celkový predmet konania 295.702,- eur, ako aj úspech žalobcu 260.764,74 eur, sumu 14.937,26 eur.

62. Pokiaľ ide o náhradu trov konania pri vyporiadaní BSM CSP žiadne výslovné pravidlo, ktoré by konanie vynímalo z pôsobnosti § 255 CSP neobsahuje. Všeobecne sa pritom uznáva, že výnimky z pravidla je nutné vykladať skôr reštriktívne, než extenzívne. Pri vyporiadaní BSM je teda namieste vychádzať z § 255 CSP a uplatniť základné pravidlo, a to je zásada úspechu vo veci. Pre úvahu súdu o náhrade trov konania má význam okolnosť, že súd v týchto sporoch nie je viazaný návrhom na vyporiadanie a že teda môže veci, ktoré procesné strany navrhli, zahrnúť do masy BSM, ktoré je potrebné v spore vyporiadať i inak, má samozrejme pre úvahu súdu o náhrade trov konania význam. Ten sa však neprejavuje vo vylúčení možnosti aplikácie § 255 CSP, ale v spôsobe akým sa stanoví úspech vo veci. V súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania odvolací súd poukazuje aj na to, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má svoje špecifiká spočívajúce v tom, že rozhodnutie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželstva je v záujme oboch strán sporu, ktoré sú povinné vyporiadanie uskutočniť. V konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva

manželov sa premieta, že tu ide o tzv. iudicium duplex (žalobu môžu podať obidve strany, súd nie je viazaný spôsobom vyporiadania). Pri stanovení úspechu s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP nie je možné vychádzať z toho, kto podal žalobu, kto sa ako v konaní bránil ale úspech alebo neúspech v konaní je až v tom, akého podielu sa komu dostane.

63. Podľa stanoviska NS Rc 42/1972, ktoré je stále aplikovateľné a vyslovuje názor, že pokiaľ súdy vidia procesný úspech alebo neúspech oboch manželov v tom, ako veľkého podielu sa im zo spoločného majetku dostane, ide o postup, ktorý zodpovedá tomu, že súdy nie sú návrhom na vyporiadanie viazané pri zisťovaní rozsahu BSM a jeho vyporiadaní. Tento postup vyhovuje zrejme i potrebám praxe svojou jednoduchosťou, pričom nemožno prehliadnuť ani to, že zhodne postupujú súdy i pri vyrubovaní súdneho poplatku. Nemožno však vylúčiť ani ten postup, kedy súdy pri posudzovaní pomeru procesného úspechu oboch manželov prihliadnu podľa okolností konkrétneho prípadu i k tomu, ako bola vyriešená otázka rozsahu a hodnoty BSM. Je preto potrebné vychádzať pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto spore z princípu procesného úspechu v konaní a teda posúdenie skutočného procesného úspechu či neúspechu každého zo strán sporu.

64. Rovnosť podielov pri vyporiadaní BSM je iba jedným z hľadísk pri posudzovaní úspechu strany v konaní. Tiež je potrebné prihliadať i k požadovanej a skutočne priznanej výške vyporiadacieho podielu a zohľadniť výsledok sporu medzi účastníkmi o to, ktoré veci patria do BSM a ktoré nie. Použitie § 257 CSP, nemožno považovať za pravidlo odôvodnené typom veci, ale za výnimku zo zásady úspechu danú dôvodmi osobitného zreteľa v individuálnej veci. Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 22Cdo 1895/2014 vyplýva, že posúdenie, nakoľko vzhľadom k jednotlivým návrhom na vyporiadanie konkrétnych položiek mal účastník úspech v spore o vyporiadaní BSM, záleží na úvahe súdu a nemožno pritom postupovať s matematickou presnosťou. Pri rozhodovaní o náhrade trov v tomto spore je potrebné prihliadať na postoje oboch strán v priebehu súdneho sporu.

65. Žalobca podľa odvolacieho súdu dôvodne namietal aj VI. výrok o povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 8.871,06 eur, konkrétne jeho nepreskúmateľnosť, keď ani odvolaciemu súdu nie je zrejme ako okresný súd vyčíslil sumu 295.702,- eur, z ktorej následne vypočítal súdny poplatok vo výške 8.871,06 eur, keďže pri výpočte súdneho poplatku sa vychádza z hodnoty aktív v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

66. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“) poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu (písm. a/ ustanovenia), resp. obaja účastníci v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu (písm. c/ ustanovenia).

67. Podľa § 2 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, ak vznikne viacerým poplatníkom podľa odseku 1 povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne.

68. Podľa Položky 6 Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch poplatok z návrhu na vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je 66 eur (písm. a/ položky) a za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom je 3 % a ak sa konanie skončilo súdnym zmierom 1%, najmenej však 66 eur a najviac 16.596,50 eur (písm. b/ položky).

69. Čo sa týka poplatkovej povinnosti, odvolací súd uvádza, že na špecifickosť konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (iudicium duplex) reflektuje aj zákon o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého poplatníkom sú obe strany v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu, pričom ak vznikne viacerým poplatníkom povinnosť zaplatiť poplatok spoločne, platia ho spoločne a nerozdielne.

70. V prípade skončenia konania rozsudkom o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, má byť pri výpočte súdneho poplatku použitá sadzba 3 % z ceny všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadávajú, t. j. hodnota aktív v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 7 ods. 8 zákona o súdnych poplatkoch).

71. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

72. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

73. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

74. Predvídateľnosť rozhodnutia a jeho účinkov je rovnako významná ako iné procesné postuláty; princípy legitímneho (oprávneného) očakávania a predvídateľnosť rozhodnutia sú totiž súčasťou právnej istoty - pojmového znaku právneho štátu. Zo spisu vyplýva, že v danej veci súd prvej inštalácie plne nedodržiaval zákonom stanovený postup (ust. § 220 ods. 2 CSP). V nedodržaní tohto postupu treba vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci (II. ÚS 261/06) viedla k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/18/2010).

75. Porušením práva na spravodlivý proces je možné podľa odvolacieho súdu chápať i taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd strane znemožní realizáciu tých práv, ktoré jej priznával Občiansky súdny poriadok, teraz už Civilný procesný poriadok za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými predpismi.

76. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

77. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 je nepreskúmateľné.

78. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vypoariada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva strany na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (i v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

79. Spravodlivým prejednaním veci je také súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu I.ÚS 26/94 obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

80. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08).

81. Podľa názoru odvolacieho súdu potom nemôže byť vôbec predmetom akejkoľvek diskusie fakt, že vadou zmätočnosti je postihnutý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý neobsahuje zdôvodnenie vzájomnej koherencie skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie, jeho odôvodnenie nie je konzistentné a pochopiteľné, jasne a zrozumiteľne nedáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky a pri jeho vydaní neboli zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia. S poukazom na uvedené potom možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

82. Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť) súdneho rozhodnutia, musí byť v opravnom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu (§ 389 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku); konvalidácia tohto nedostatku (zmätočného rozhodnutia) súdom vyššej inštancie neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy tiež pre zachovanie princípu dvojinstančnosti. Tomu zodpovedá aj znenie ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku, ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku), ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Pokiaľ existujú dôvody pre zrušenie (kasáciu) rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť.

83. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

84. S poukazom na uvedené potom možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (porušením § 220 ods. 2 CSP), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Prvoinstančný súd, ako už bolo konštatované, nevykonával ani dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie o nárokoch žalobcu, keď je jednoznačne neúčelné, aby dokazovanie v danej veci vykonával odvolací súd a tým nahrádzal činnosť súdu prvej inštancie. Tu potom nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je len prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania a nie vykonávanie celého ťažiskového dokazovania až na odvolacom súde, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

85. S ohľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s odvolacou argumentáciou žalobcu a v dôsledku porušenia uvedeného zákonného ustanovenia súdom prvej inštancie mu neostávalo nič iné, než rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

86. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

87. Listiny založené žalobcom spolu s odvolaním: žaloba zo dňa 5.10.2018, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplata sumy 13.500,- eur, Zápisnica o pojednávaní zo dňa 23.5.2019 vo veci sp. zn. 8C/47/2018, uznesenie okresného súdu č. k. 8C/47/2018-119 zo dňa 23.5.2019, ako aj listiny založené žalovanou spolu s vyjadrením k odvolaniu: Príloha č. 1 (mail mediátorovi zo dňa 7.10.2019 na čl. 349), Príloha č. 2 (mail medzi právnickými zástupcami strán zo dňa 26.8.2019 na čl. 350-351), Príloha č. 3 (mail právnej zástupkyne žalovanej zo dňa 14.3.2021 na čl. 352), Príloha č. 4 (mail zo dňa 25.9.2020 na čl. 353), Príloha č. 5 (medzi stranami zo dňa 7.1.2021 na čl. 354), Príloha č. 6 (mail zo dňa 21.5.2018 na čl. 356), Príloha č. 7 (mail zo dňa 19.2.2020 na čl. 357), Príloha č. 8 (mail zo dňa 18.2.2019 na čl. 358), Príloha č. 9 (mail zo dňa 16.10.2020 na čl. 360), Príloha č. 10 (mail zo dňa 9.2.2021 na čl. 361-363), Príloha č. 11 (mail zo dňa 8.1.2021 na čl. 364), Príloha č. 12 (výpis z účtu na čl. 365-366), Príloha č. 13 (výpis z účtu na čl. 367), Príloha č. 14 (mail zo dňa 11.6.2019 na čl. 368-369), Príloha č. 15 (mail zo dňa 22.9.2016 na čl. 381), Príloha č. 16 (sms komunikácia na čl. 382), Príloha č. 17 (mail zo dňa 16.10.2020), odvolací súd pri rozhodovaní nezohľadnil, keďže rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia (a dokazovanie nevykonával).

88. Listiny žalobcu doručené odvolaciemu súdu dňa 25.5.2023 a založené na čl. 512 až 518, čl. 521 až 556 – znalecký posudok č. 5/2023, na čl. 596-610 odvolací súd nezohľadnil, keďže rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pričom sa nejednalo ani o novoty (§ 366 CSP), keď neboli doručené spolu s odvolaním.

89. Povinnosťou súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) s dôrazom na odseky 28, 29, 35, 36, 37, 52, 54, 55, 56, 58, 61, opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok, za tým účelom vykonať dokazovanie (jeho posúdenie postupom podľa § 191 CSP a s poukazom na princíp voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov CSP) s dôkazom na rozsah masy, zistenie výšky dlhu/dlhov ku dňu zániku BSM, ne/zohľadnenie vnosov, a následne aj dodržať postup vyúčtovania, ktorého výsledkom bude výpočet sumy vyrovnacieho podielu (odsek 31 a 32), sústrediť sa aj na relevantné odvolacie argumenty odvolateľa i protistrany, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť (s rešpektovaním nesporných skutočností). V odôvodnení rozhodnutia je rozhodne nevyhnutné uviesť aj citáciu aplikovaných právnych noriem, vysvetlenie, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve týchto právnych noriem a dostatočnú argumentáciu pri ich výklade. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporého poriadku odôvodniť, keď rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

90. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách odvolacieho konania.

91. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

92. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).
Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).
Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).
Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).